

Večerni zvon

Precej počasi

Fran Ferjančič

397

P

Ve - čer - ni zvon, o mi - li zvon! Ko zar - ja z modre nam vi - ša - ve in
 O - briše s če - la potnik znoj in sre - di po - sto - ji do - bra - ve; glo -
 Ve - čer - ni zvon, o mi - li zvon! Tvoj glas poslušam iz da - lja - ve. Te -
 Moj duh se dyi - ga iz ni - žin, na kraj nebeš - ke mi - sli sla - ve; saj

zvezd nazna - nja mi - li - jon, na - znanjaš ti ze - mljanom: a - ve!
 bok pre - vza - me ga po - koj, ko v sr - cu ti - ho mo - li: a - ve!
 les - nih več ne čutim spon, sr - ce pa vda - no mo - li: a - ve!
 tam bo gre - šne zemlje sin na ve - ke kli - cal blažen: a - ve!

mf *pp*

A - ve, Ma - ri - ja, a - ve, Ma - ri - ja, a - ve, Ma - ri - ja!

Marijina materinska naloga do ljudi na noben način ne zatemnjuje in ne zmanjšuje edinega Kristusovega sredništva med Bogom in ljudmi. (C 60)